

Modstand. Men i Overensstemmelse med de Paastande, som ere fremsatte af de ærede af mig tidligere nævnte Ordførere, maa man forudsætte, at der fra den Side regnes med, at det Tilfælde kunde indtræffe, hvor der var et konservativt sammensat Amsraad. Jeg skal i den Anledning imidlertid kort illustrere et Tilfælde, som saa vil kunne indtræffe. Hvis det skulde ske, at der i en Kommune paalignedes et større Beløb til humane Formaal, end Loven tillader, og der i denne Anledning skulde ansøges om Tilladelse dertil hos Amsraadet, og saa et eller andet Amsraad skulde være saa konservativt sammensat, at det nægtede Tilladelsen — hvad jeg nu ikke vil tro, og jeg tror heller neppe, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) tror, der nogen Tid i Fremtiden vil komme et saa konservativt sammensat Amsraad — kunde Amsraadet dog ikke virke hindrende. Det eneste, Amsraadet kan, er at virke hemmende, thi saa vil det Andragende blive vist tilbage til Afgørelse blandt Kommunens Vælgere, saaledes at der vil blive udskrevet nyt Sogneraadvalg, og hvis saa Kommunens Vælgere vælge de samme Mænd til Sogneraadet eller Mænd med samme Anskuelser, er Sagen, saa vidt jeg forstaar, afgjort med det samme. Altsaa er det den lige og almindelige Valgret, der i sidste Instans er afgørende i et saa stort og vigtigt Tilfælde, hvor det gælder en større Udskrivning af Skatter i Kommunen.

Den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Keiser-Nielsen) omtalte i Gaar den Vejledning, som Sogneraadformændene kunne hente hos Amtmændene, paa en noget haanende Maade, saa vidt jeg forstod. Det er aldeles forfejlet, at den ærede Ordfører for Regeringspartiet paa den Maade omtaler denne Vejledning. Jeg har selv Erfaring for og Kendskab til, at mange Sogneraadformænd i meget vigtige Tilfælde have faaet god Vejledning fra disse Amtmænd. At den ærede Ordfører ikke har trængt til denne Vejledning, er ingen Borgen for, at ikke mange andre Sogneraadformænd kunne komme i det Tilfælde.

Til Slutning skal jeg blot bemærke, at da dette Forslag blev fremsat, troede jeg ogsaa, det nærmest var et Forslag, som kun skulde benyttes i Agitationens Tjeneste. Den højtærede Indenrigsminister udtalte ganske vist i Gaar, at det ikke var rigtigt at tro noget saadant. Jeg tillader mig alligevel at tro dette med Tilbageblik paa adskillige andre Forslag,

som tidligere have været fremsatte af det nuværende Regeringsparti, da det var Oppositionsparti, og som jeg mener netop have været fremsatte for at benyttes i Agitationens Tjeneste. Jeg imødeser ogsaa med Interesse Regeringens Arbejde netop i denne Sag, og jeg skal ikke være med til at hindre Arbejdet for Regeringen. Men den Gang, denne Sag sidst forelaa til Afgørelse, naaede man, saa vidt jeg forstod, det, der kunde naas; der kunde ikke naas videre, og jeg vilde have betragtet det som urigtigt ikke at tage det Fremskridt, som blev tilbudt. Det har nemlig altid været mit Synspunkt i det politiske Liv, at hvor der bydes et Fremskridt, som virkelig gaar i demokratisk Retning, gælder det om, at vi tage det og saa holde fast ved det, og hvis det ikke er fyldestgørende, kræve vi paa ny mere. Det er ogsaa mit Princip overfor dette Forhold, og at der er et Fremskridt i den gældende Lov i demokratisk Retning, er en ubestridelig Kendsgerning.

Sigurd Berg: Den højtærede Minister, der ikke var slet saa højt oppe som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), hvad der vist var overordentlig klogt af den højtærede Minister, sagde i Gaar, at jeg kunde vide, at han vilde acceptere det foreliggende Forslag, selv om han ikke udtrykkeligt havde erklæret det, efter at Ordføreren for Forslagsstillerne havde haft Ordet. Jeg udtalte ogsaa i mine Bemærkninger, at jeg tillod mig at gaa ud derfra. Jeg mente nemlig, at det vilde have en vis Sandsynlighed, at Ministeren vilde acceptere dette Lovforslag, men heller ikke mere. Den højtærede Minister er ogsaa Medfader, om jeg saa maa sige, til Odense-Programmet, men vi have nylig set, hvorledes Odense-Programmets Enten-Eller er blevet til et Hverken-Eller, og hvorledes Odense-Programmets „uførtøvet“ er blevet til en Gang ude i en fjern og uvis Fremtid, og derfor maa man drage sine Slutninger med stor Forsigtighed, naar Talen er om den højtærede Ministers Arbejdsplan.

Den højtærede Minister sagde ogsaa, at det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) nærmest havde omtalt dette Forslag som noget, han havde tænkt sig skulde bruges som Agitationsstof. Jeg tror, det neppe har været det ærede Medlem fra Assens alene, der har haft det Indtryk, da dette Forslag blev lagt paa Tingets Bord. Jeg kunde endog tænke mig, at det har været